

הוועדה המייעצת לעניין מינויים לתפקידים בכירים

ירושלים, ד' בטבת התש"ף
01 בינואר 2020

לכבוד
ח"כ גלעד ארדן
השר לביטחון הפנים

מכובדי השר,

הנדון: בדיקת מועמדים לתפקיד המפקח הכללי של משטרת ישראל ונציב בתי הסוהר

סימוכין : מכתבך 07828719 מיום 30.12.2019

עמדתם של יושב ראש הוועדה השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג ופרופ' טליה איינהורן :

עמדתה העקרונית של הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים היא כי על פי לשונה, תכליתה והגיונה של החלטת הממשלה שבה נקבע מתווה פעולתה של הוועדה, על השר הנוגע בדבר להמליץ בפניה על מועמד אחד בלבד לתפקיד שבו מדובר.

עמדתה האמורה של הוועדה נומקה במכתבים אליך מיום 10.10.2018 ומיום 17.10.2018 במענה לפניותך דאז לוועדה להגיש לה מספר מועמדים לתפקיד המפקח הכללי של המשטרה.

איננו רואים מקום לחזור על נימוקי הוועדה במכתבים האמורים, רק נציין כי בדיקה בו-זמנית של מספר מועמדים על ידי הוועדה שרק אחריה יקבע השר את המועמד שעליו ימליץ בפני הממשלה הופכת למעשה את הוועדה לגוף שממייין את המועמדים, שעה שעל פי התפיסה העומדת ביסוד החלטת הממשלה על הוועדה להתחיל לפעול רק לאחר שהשר הגיע לכלל דעה מי הוא המועמד שעליו הוא ממליץ.

סדר הזמנים שקבעו הכללים בא, בין היתר, גם כדי למנוע קיומה של בדיקה חושפנית מיותרת על ידי הוועדה שמטבע הדברים עלולה לפגוע קשות בפרטיותו של מועמד, שבסופו של דבר לא יהיה מומלצו של השר, אף שהוועדה לא מצאה בו כל רבב.

כאן באים אנו לבקשת השר כי הוועדה תסטה מן העיקרון שקבעה, כאמור, ותאפשר לו להעביר אליה לבדיקה מספר מועמדים בכל אחד מן התפקידים הרלבנטיים, מאחר שנוצרו נסיבות מיוחדות המחייבות זאת.

בכלל אותן נסיבות ציין השר את העובדה כי להיעדר מינויים של קבע לאותם תפקידים תקופה כה ארוכה "יש השלכות שליליות הנותנות את אותותיהן ככל שחולף הזמן ועלולות לפגוע בתפקוד ארגונים אלה, שלפעילותם השפעה ישירה על ביטחונם ושלומם של אזרחי ישראל". "קיים צורך של ממש בהשלמת הליכי המינוי לתפקידים האמורים כאשר אי השלמתם בתקופה הקרובה עלולה לגרום להתמשכות נוספת של המצב לזמן לא ידוע".

בנסיבות אלה יש, לדעת השר, "הכרח לעשות את כל שניתן על מנת להבטיח שההליך אכן יסתיים בסופו של דבר במינויים שיאושרו בממשלה". כן סביר להניח שיהיו פניות "אל הוועדה מטעם הציבור הרחב בקשר למועמדים או חלקם, דבר המגדיל את החשש לגבי השלמת הליך המינוי, ככל שיוגש רק מועמד אחד לכל אחד מן התפקידים".

אכן, יש לתת משקל לחלוף הזמן שבו מכהנים בראש הארגונים הרלוונטיים מי שהתמנו לממלאי מקום ולא מינויים של קבע. אולם מתוך הכרת עבודתה של הוועדה בעבר איננו רואים לקבוע כי הדרך המוצעת על ידי השר לאיחוד הבדיקות של כל המועמדים כאחד, תהיה קצרה במידה משמעותית מהדרך המובנית בעקרון שקבעה הוועדה כבר בתחילת דרכה. משך הזמן תלוי בנסיבות הקשורות לכל אחד מן המועמדים ולתגובות שיתקבלו מן הציבור לאחר פרסום המודעה שעל הוועדה להוציא על פי הכללים.

לפיכך סבורים אנו כי הדרך הראויה היא זו בה הלכה הוועדה עד כה במצוות הכללים. בכך גם יישמר השוויון לבחינת המינויים על ידי הוועדה בעבר.

עמדתם של חברי הוועדה פרופ' דניאל הרשקוביץ ומר משה טרי:

בהחלטת הממשלה מס' 3839 מיום 27.5.2008 נקבע מתווה פעולתה של הוועדה שאמנם משתמע ממנה שעל השר להמליץ לפני הוועדה מועמד אחד בלבד לתפקיד שבו מדובר, הרי שהיתה הסכמה בוועדה, שבנסיבות מיוחדות אין מניעה משפטית להביא יותר ממועמד אחד. יתירה מזאת, בעבר היו מקרים שונים שבהם הוצגו לוועדה בהרכביה הקודמים בו זמנית מספר מועמדים, ראו למשל את מינוי הרמטכ"ל בשנת 1998 כאשר לוועדת המינויים בראשות השופט (בדימוס) מרדכי בן דרור הוגשו בו זמנית המועמדים שאול מופז ומתן וילנאי, ובמינוי נגיד בנק ישראל בשנת 2013 כאשר לוועדת המינויים בראשות השופט (בדימוס) יעקב טירקל הוגשו בו זמנית המועמדים צבי אקשטיין, מריו בלכר וויקטור מדינה.

אשר לפגיעה בפרטיותם של המועמדים: לצערנו, המציאות מוכיחה כי כבר הזכרת שמו של מועמד מעוררת רעשים וטענות שונות נגדו. זה מחיר שמועמדים לתפקידים בכירים נאלצים לשלם, והם מודעים לכך היטב עם מתן הסכמתם להיות מועמדים. החלטה לדון כל פעם במועמד אחד בלבד לא

תצילם מרעשים אלו הקיימים, כאמור, כבר מרגע הזכרת שמם כמועמדים. למותר לציין כי מועמד שאינו מוכן לכך יכול תמיד להסיר את מועמדותו.

אין ספק כי המציאות שבה המדינה נתונה כעת, כאשר אנו מתקרבים למערכת בחירות שלישית בתוך שנה אחת, פוגעת קשות בתפקודן של כל המערכות מכל הבחינות.. המדינה זקוקה למפכ"ל ונציב שב"ס במינוי קבוע ולא במילוי מקום, ושומה עלינו לעשות ככל שניתן כדי לקצר את התהליך שיביא לכך. ברור לנו ששיקול זה עמד לפני היועץ המשפטי לממשלה כאשר התיר לשר להביא כעת למינויים קבועים בתפקידים אלו, ושיקול זה צריך לעמוד גם לעיני הוועדה. הטענה כי הדיון במועמד אחד בלבד לא יביא בהכרח להארכת הזמן שיידרש לתהליך נכונה אך ורק במקרה שבו המועמד שאותו יביא השר בראשונה יזכה לאישור הוועדה. בכל מקרה אחר תיגרם הארכת זמן מיותרת, שניתן למונעה ע"י טיפול בו זמנית בשלושת המועמדים. זאת ועוד, יתכן שלא יהיה מדובר רק בהפסד זמן מיותר, אלא גם בדחייה העלולה להביאנו למועד קרוב מדי לבחירות, וממילא לדחייה של כחצי שנה עד לכינונה של ממשלה אחרי הבחירות הקרובות.

אנו מודעים היטב לכך שלפני שנה הוועדה ענתה בשלילה לבקשה דומה של השר, אך מאז השתנו הנסיבות באופן קיצוני. בעוד אשר תשובתנו אז ניתנה באוקטובר 2018, היום אנו ניצבים בינואר 2020, דהיינו למעלה משנה ללא מפכ"ל במינוי קבוע.

לפיכך, אנו סבורים כי ראוי להיענות בחיוב לבקשתו של השר ולדון בו זמנית בשלושת המועמדים לתפקיד המפכ"ל ושני המועמדים לתפקיד נציב בתי הסוהר.

נוכח הדעות השקולות בוועדה, הרי שלפי החלטת הממשלה מס' 3839 מיום 27.5.2018 "היו הדעות שקולות בוועדה – יהא ליושב ראש הוועדה קול נוסף", לפיכך יש לראות עמדתם של יושב ראש הוועדה ופרופ' איינהורן כהחלטת הוועדה כולה, לפיה הדרך הראויה היא זו בה הלכה הוועדה עד כה במצוות הכללים, דהיינו כי על השר להגיש שמו של מועמד אחד בלבד לכל תפקיד.

השופט (בדימוס) אלינור גולדברג
יושב ראש הוועדה

משה טורי
חבר

טליה איינהורן
חברה

דניאל הרשקוביץ
חבר